

[Jørgen Jørgensen.]

Jeg tror alligevel, at det danske Landbrug skal forstaa, at hvis man med nogen Vægt vil kræve Foranstaltninger gennemført til Støtte for Landbrugserhvervet, maa de forskellige Synspunkter, der kan raade inden for Landbruget selv, vise Hensyn over for hinanden, saa nytter det ikke, at den, der er interesseret i de høje Kornpriser for at skulle sælge Korn, og den, der er interesseret i de lave Priser, fordi han skal købe Korn, hver for sig holder paa sine Synspunkter, saa maa de forstaa at finde hinanden i at kræve en Ordning, der tager et rimeligt Hensyn til begge Sider.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller hævder, at den Ordning, vi faar i Løbet af faa Dage, kunde vi have faaet for længe siden, siger jeg, at det ved det ærede Medlem ikke noget om. Det Grundlag, her er skabt, har ikke foreligget før. Det eneste, det ærede Medlem med Sikkerhed ved, er, at han og hans Parti hindrede, at den Kornlov, vi havde i 1933, og som udløb den 1. September 1934, blev forlænget til 1. Januar 1935, og det ærede Medlem maa ikke fortælle, at den Kornordning, som Landstinget vedtog i Foraaret, var noget tilsvarende som det Forslag, vi drøfter i Dag. Det, der sker, naar denne Ordning nu gennemføres, er, at der for det kommende Aar er sikret en rimelig Pris for den Høst, der staaar paa Marken, for de Brugs Vedkommende, der skal sælge Kornet, og at de Folk inden for Landbruget, der skal købe Korn, i dette Aar har Mulighed for at faa et Vederlag for de øgede Udgifter, de faar ved Kornkøbet, gennem Ordningen med Kornpuljen, hvori Afgiften gaar ind, og samtidig vil der blive skaffet Sikkerhed for, at den Svine-regulering, vi har i dette Øjeblik, ikke bliver forandret i den Retning, at den bliver ugunstigere for disse Landbrugere. Det er stort set det, der sker ved den Ordning, som nu gennemføres.

Naar vi fra mit Partis Side har medvirket til at faa en Ordning for Kornets Vedkommende i 1933 og siden den Tid har erklæret os villige til Forhandling om en Fortsættelse heraf, er det ud fra det Synspunkt, at naar det er blevet et Monopol at producere Flæsk, og naar Reguleringen af Flæskeproduktionen er foregaaet paa den Maade, at det mindre og mellemstore Landbrug har faaet en gunstigere Stilling end det store Landbrug — og havde et fuldt rimeligt Krav paa at faa det —, saa var det et Krav fra det korn-

sælgende Landbrugs Side, der ikke sagligt kunde afvises, at man da beskyttede disse Landbrug over for de Dumpingpriser, der fremkaldtes ved, at andre Lande gav Eksportpræmie til det Korn, der blev indført her i Landet, idet det kornsælgende Landbrug med Rette kunde sige, at der ikke var nogen Rimelighed i, at Kornpriserne her i Landet skal være bestemt af, hvor stort et direkte Tilskud til Produktionen der betales f. Eks. i Polen eller Frankrig. Vi har ment, at naar der skulde fastsættes Priser for Kornet i Omsætningen her i Landet, skulde de fastsættes til en Højde, saa at de i det væsentlige dækkede Omkostningerne ved at producere Kornet, og det tror jeg, man med Rette kan sige, at de Kornpriser, her foreslaas, gør.

Jeg vil i denne Forbindelse sige over for de Krav, der fra anden Side rejses med Hensyn til at faa højere Pris f. Eks. for Rugen end den, der er fastsat i Kornforslaget her, at det kan ikke være rimeligt, at man ved de Ordninger, her træffes, vil skabe et andet Forhold mellem de forskellige Kornsorters Priser, end der normalt har været. Rugen har altid været billigere end Hveden, og Rugen er for øvrigt den Kornvare, der handles mindst med, og som det færreste Antal Landmænd sælger, den allervæsentligste Del af de Landbrug, der producerer Rug, anvender det til eget Forbrug. Derfor er det fuldt sagligt begrundet, at der mellem Priserne paa Rug og Priserne paa Byg og Hvede er den Forskel, som Priserne her i Kornlovsforslaget angiver.

Vi foreslog i Fjor Efteraar den daværende Kornlov forlænget til 1. Januar 1935. Men paa det Tidspunkt interesserede en Kornordning ikke Venstre og de Konservative, man lod Forslaget falde, og i Fjor Efteraar havde vi Priser, der laa over det, Kornloven i sin Tid regnede med, og Priser, der laa omtrent paa det samme Stade, hvorpaa Priserne fastlægges efter Forslaget her. Derfor har der heller ikke i det Aar, der er gaaet, været samme Grundlag for at kræve en Kornordning gennemført, som der var i 1933, og som der har været siden Begyndelsen af Juli Maaned i dette Aar. Det, som var Tilfældet i Begyndelsen af Juli Maaned, var dette, at Priserne udefra faldt meget stærkt, og da der samtidig her i Landet var skabt Forventning om, at en Kornordning vilde komme, fik vi en forceret Kornimport, som kunde volde Vanskeligheder ogsaa valutamæssigt set, og som ikke var i nogens berettigede Interesse. Vi fik en forceret